

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2000-2001

15 februari 2001

HANDELINGEN

COMMISSIEVERGADERING

COMMISSIE VOOR ONDERWIJS, VORMING EN WETENSCHAPSBELEID

Vraag om uitleg van de heer Jos De Meyer tot mevrouw Marleen Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming, over de medische controle van personeelsleden van het onderwijs

Vraag om uitleg van mevrouw Veerle Declercq tot mevrouw Marleen Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming, over de gelijkschakeling van de prestatieregeling van alle paramedici binnen het buitengewoon secundair onderwijs naar analogie met het buitengewoon basisonderwijs

Vraag om uitleg van de heer Dirk De Cock tot mevrouw Marleen Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming, over de administratieve ondersteuning in het basisonderwijs

Vraag om uitleg van de heer André Van Nieuwkerke tot mevrouw Marleen Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming, over GECO- en DAC-projecten in het onderwijs

Vraag om uitleg van de heer Luc Martens tot mevrouw Marleen Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming, over de beloofde bijkomende financiële middelen in het sociaal conflict met de onderwijsvakbonden naar aanleiding van de onderhandelingen inzake CAO VI

Vraag om uitleg van de heer Luc Martens tot mevrouw Marleen Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming, over de toegang tot het beroep van accountant en belastingconsulent

Commissie voor Onderwijs, Vorming en Wetenschapsbeleid

Donderdag 15 februari 2001

VOORZITTER : De heer Gilbert Vanleenhove

– *De vraag om uitleg wordt gehouden om 10.25 uur.*

Vraag om uitleg van de heer Jos De Meyer tot mevrouw Marleen Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming, over de medische controle van personeelsleden van het onderwijs

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer De Meyer tot mevrouw Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming, over de medische controle van personeelsleden van het onderwijs.

De heer De Meyer heeft het woord.

De heer Jos De Meyer : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, collega's, op de laatste schooldag van het eerste trimester werden de scholen er door middel van een brief van op de hoogte gesteld dat de medische controle vanaf 1 januari 2001 werd toevertrouwd aan de firma Gecoli. Het tijdstip van verzending van deze brief werd door de scholen niet in dank afgenomen. Het ontbrak hen immers aan de tijd om al hun personeelsleden van deze wijziging op de hoogte te brengen zodat vele personeelsleden bij de aanvang van 2001 niet wisten dat de controle niet meer door Securex gebeurde.

Waarom worden zulke beslissingen niet eerder meegedeeld aan de scholen zodat ze op een ordelijke manier hun personeelsleden kunnen verwittigen ? Waarom werd afgezien van de medewerking van Securex en waarom werd deze controle toevertrouwd aan de firma Gecoli ?

Hoeveel controles oefende Securex uit in het jaar 2000 ? Hoeveel van deze controles gebeurden op vraag van de scholen, hoeveel op vraag van het departement, hoeveel op vraag van de personeelsle-

den zelf en hoeveel op initiatief van Securex zelf ? In welke gevallen vraagt het departement Onderwijs zelf een controle aan ?

Hoe dikwijls werd de arbitrageprocedure toegepast ? In hoeveel gevallen werd Securex in het gelijk gesteld, in hoeveel gevallen het personeelslid en in hoeveel gevallen werd er een beslissing genomen die afweek van wat Securex besliste of die afweek van wat de behandelende geneesheer had beslist ?

De voorzitter : Minister Vanderpoorten heeft het woord.

Minister Marleen Vanderpoorten : De beslissing om de opdracht toe te wijzen aan Gecoli gebeurde op basis van een algemene offerteaanvraag. De procedure werd pas afgerond op 19 december. Op 20 december werd overleg gepleegd met de verantwoordelijken van de firma om een aantal praktische zaken af te spreken die het mogelijk moeten maken om na de kerstvakantie op een aanvaardbare manier te kunnen starten. De scholen werden bijgevolg zo snel mogelijk op de hoogte gebracht van de wijziging. Overigens werd na overleg tussen Securex en Gecoli afgesproken dat Securex de medische attesten die nog naar haar zouden worden toegezonden, zal doorsturen. Verder is tijdens de laatste vergadering met Gecoli op 5 februari 2001 gebleken dat de overgang vlot verloopt, en dat Securex zich aan de gemaakte afspraken houdt. Tot slot is de aangepaste versie van deze omzendbrief over ziektecontrole ook te raadplegen via het internet, meer bepaald op ond.vlaanderen.be, rubriek 'nieuw'. In deze omzendbrief wordt nadrukkelijk verwezen naar het controleorgaan. Ook de nieuwe attesten zijn erin opgenomen.

De beslissing om de opdracht toe te vertrouwen aan Gecoli steunt op de zeven gunningscriteria die werden opgenomen in het bestek. Gecoli scoort op vijf van de zeven criteria het best, is op drie criteria

Vanderpoorten

duidelijk beter dan Securex, en scoort op drie andere criteria even goed. Med Consult biedt enkel de beste prijzen, maar valt op de andere gunningscriteria duidelijk te licht uit.

De totale kostprijs in het jaar 2000 van alle controles samen bedroeg 23.997.248 frank. De beschikbare cijfers over het aantal controles slaan op de periode van 1 januari 2000 tot 30 november 2000. De cijfers voor december zijn nog niet in ons bezit. Voor de periode van januari tot november werden 12.164 controles uitgevoerd. Het aantal initiatiefnemers was als volgt verdeeld : 6.902 voor Securex, 3.197 voor de scholen, 54 voor de werkstations en 3.150 persoonlijke initiatieven. Dit geeft een totaal van 13.303. In sommige gevallen was er immers meer dan één initiatiefnemer. Vandaar het verschil tussen het totaal aantal controles en het totaal per initiatiefnemer.

Het departement vraagt enkel een controle aan indien er een vermoeden van misbruik is. Dit vermoeden kan zijn oorsprong vinden in klachten van andere personeelsleden of in het beoordelen van de evolutie van het ziekteverlof van het betrokken personeelslid.

Op de vijfde vraag is het antwoord dat de arbitrageprocedure 94 keren is toegepast. Securex werd 50 maal, het personeelslid 44 maal in het gelijk gesteld. Het aantal gevallen waarin een beslissing is genomen die afweek van hetgeen Securex besliste en van wat de behandelende geneesheer besliste, is niet bekend.

De voorzitter : De heer De Meyer heeft het woord.

De heer Jos De Meyer : Ik dank de minister voor haar uitgebreid antwoord en begrijp dat zij impliciet toegeeft dat de voorbereiding en het tijdstip in de toekomst beter kunnen verlopen.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van mevrouw Veerle Declercq tot mevrouw Marleen Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming, over de gelijkschakeling van de prestatieregeling van alle paramedici binnen het buitengewoon secundair onderwijs naar analogie met het buitengewoon basisonderwijs

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van mevrouw Declercq tot mevrouw Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming, over de gelijkschakeling van de prestatieregeling van alle paramedici binnen het buitengewoon secundair onderwijs naar analogie met het buitengewoon basisonderwijs.

Mevrouw Declercq heeft het woord.

Mevrouw Veerle Declercq : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, collega's, mijn vraag betreft een probleem dat reeds geruime tijd bestaat. Sinds het ontstaan van het buitengewoon onderwijs is er ongelijkheid in de uurregeling van kinesitherapeuten, verpleegkundigen en kinderverzorgsters enerzijds, en van logopedisten anderzijds. Sinds september 1997 werden binnen het BLO de prestaties van alle paramedici op hetzelfde niveau gebracht.

De wekelijkse schoolopdracht van het paramedisch personeel, dat voltijds in het buitengewoon basisonderwijs fungeert, wordt uitgevoerd in maximum 26 klokuren, binnen de periode van de normale aanwezigheid van de leerlingen. In het BSO werkt een logopedist 30 uren aan 50 minuten ; de kinesitherapeuten, verpleegkundigen en kinderverzorgsters werken 32 uren aan 60 minuten.

Ik geef hier een toelichting bij. Het diploma is voor het lager buitengewoon onderwijs hetzelfde als voor het secundair onderwijs. Het soort werk hangt van school tot school af, maar in alle scholen dragen de paramedici een ernstige verantwoordelijkheid. Er worden meer en meer taken naar de scholen doorgeschoven. De ervaring van sociaal verpleegkundigen, logopedisten en kinesisten leert dat zij een zware verantwoordelijkheid dragen. Zij voeren de medische verzorging uit, verwijzen door en spelen een belangrijke rol bij het inschatten van problemen. Ze ervaren eveneens de druk van de ouders. Er is een grote inzet en verantwoordelijkheid, zeker in het secundair onderwijs met pubers die soms drug-, spijs- en vluchtproblemen hebben. Wij vragen daarom een gelijkschakeling. Wij begrijpen niet waarom een verschil is gehanteerd. Zijn er concrete plannen om deze gelijkschakeling te realiseren ?

De voorzitter : Minister Vanderpoorten heeft het woord.

Minister Marleen Vanderpoorten : Mijnheer de voorzitter, collega's, de prestatieregeling van het paramedisch personeel in het buitengewoon onderwijs maakt op dit ogenblik het voorwerp uit van een grondige evaluatie. Dit maakt deel uit van het

Vanderpoorten

onderzoeken van het buitengewoon onderwijs vanuit het beleid. Naast een inventarisatie, moeten de knelpunten en de problemen naar voren worden gebracht. Het paramedisch personeel vormt een belangrijk onderdeel.

Ik wil een coherente prestatieregeling voor deze personeelscategorie uitwerken. Zowel de geldende prestatieregeling van het buitengewoon basis- en secundair onderwijs, van de MPI's, van de centra voor leerlingenbegeleiding, als van de internaten zullen worden onderzocht met het oog op het wegwerken van eventuele, fundamentele ongelijkheden. Daarbij wordt rekening gehouden met de ervaring van de inmiddels in het buitengewoon basisonderwijs ingevoerde nieuwe prestatieregeling. Die heeft de verschillende opdrachten duidelijk gedefinieerd en afgebakend, maar geenszins het totaal van de opdracht op weekbasis verminderd.

Bij de evaluatie wordt rekening gehouden met de specificiteit van de onderwijsniveaus en de instellingen waarin deze personeelscategorie functioneert, zoals de uren aanwezigheid van de leerlingen in de school, de aard van de verbondenheid van deze personeelscategorieën met het leerproces, enzovoort. Evalueren betekent niet dat het prestatiestelsel van deze personeelscategorie in het buitengewoon basisonderwijs transposeerbaar is naar het buitengewoon secundair onderwijs, naar een internaat of een MPI.

Er moet alleszins rekening worden gehouden met de prestatieregelingen van deze personeelscategorie in de welzijnssector, die tot 38 uren prestatie per week kunnen variëren. De prestaties van personeelsleden in deze sector zijn perfect vergelijkbaar met een aantal ambten in de onderwijssector, zoals de internaten en de CLB's. De vraag moet worden gesteld of niet ernstig rekening moet worden gehouden met dit gegeven bij het afstemmen van de prestatieregelingen. Ik vind van wel. Dit complex gegeven moet in het kader van het onderwijs worden bekeken, in een tweede fase moet een vergelijking worden gemaakt met de welzijnssector. Dit is geenszins evident, omdat de verschillen die er bestaan moeten worden rechtgetrokken en dit tot grote wijzigingen aanleiding kan geven. Aan beide punten wordt zeker gewerkt. De resultaten zullen te gepasten tijde hier op tafel liggen.

De voorzitter : Mevrouw Declercq heeft het woord.

Mevrouw Veerle Declercq : Ik begrijp dat er vergelijkingen worden gemaakt, maar in de huidige situatie gaat het om gelijkheid van werk, van diploma en van onderwijs. De vraag is of het lagere loon niet wordt opgetrokken. De ongelijkheid is overduidelijk. De welzijnssector en de internaten zijn altijd afzonderlijk behandeld geweest.

Minister Marleen Vanderpoorten : Er bestaat inderdaad een traditie op dit vlak, maar het is de bedoeling een en ander in het kader van het buitengewoon onderwijs te bekijken. Een aantal van die zaken zijn onderhandelingsmaterie. In het kader van de besprekingen over de werkdruk zal het paramedisch personeel in het buitengewoon onderwijs zeker ook aan bod komen.

Mevrouw Veerle Declercq : Er is lang beloofd dat die twee zouden worden gelijkgeschakeld.

Minister Marleen Vanderpoorten : Het zou dom zijn om dit nu snel te doen als het dan op lange termijn grondiger moet worden herzien.

Mevrouw Veerle Declercq : Staat daar een termijn op ?

Minister Marleen Vanderpoorten : Er wordt volop aan gewerkt, maar een echte termijn kan ik er niet op kleven.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Dirk De Cock tot mevrouw Marleen Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming, over de administratieve ondersteuning in het basisonderwijs

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer De Cock tot mevrouw Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming, over de administratieve ondersteuning in het basisonderwijs.

De heer De Cock heeft het woord.

De heer Dirk De Cock : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, collega's, heel wat noodkreeten bereiken ons vanuit dat spreekwoordelijke veld. Het meest schrijnend lijkt echter de administratieve omkadering of het bijna ontbreken ervan in de lagere scholen. De veelal deeltijdse job wordt ingevuld door mensen in een nadelig statuut, zowel

De Cock

voor de persoon in kwestie als voor de school. Iemand in een GEKO-statuut bijvoorbeeld kan bij ziekte pas worden vervangen na een maand afwezigheid.

De taak van schoolhoofd in een lagere school wordt hierdoor soms onhoudbaar zwaar. Slechts door het maken van lange dagen en door het vele weekendwerk kan een directeur van een lagere school met moeite gelijke tred houden. De heer Van Dijck heeft hierover al meermaals een lans gebroken.

Tevens gaat een aanzienlijk deel van de jaarlijkse vakantie op aan een administratieve inhaalbeweging en aan de planning van het nieuwe schooljaar. Er is nu eenmaal onvoldoende administratieve ondersteuning. Allerlei administratieve verplichtingen voor de scholen doen de werkdruk aanzienlijk toenemen. Dankzij het vrijwillige engagement van veel leerkrachten en personeelsleden houden de scholen in dit verband nog net het hoofd boven water. Maar het is vijf na twaalf en de kruik gaat zolang te water tot ze barst. Nu er een voelbaar personeelstekort ontstaat voor de vervangingen van zieke en zwangere leerkrachten, kunnen de overige personeelsleden niet meer met bijkomende taken worden opgezadeld. Ook de directeur staat dikwijls weer voor de klas uit noodzaak en bij gebrek aan interimarissen. Dat betekent natuurlijk dat het administratieve werk gewoon blijft liggen.

Een ander heikel punt betreft een gevoel van onbehagen en van onheuse behandeling van het onderwijs door de overheid. Dat zijn niet mijn woorden, maar die van een directeur. Mevrouw de minister, ik spreek wel degelijk over een gevoel. Dat is in de regel subjectief, maar toch zijn er kleine vaststellingen die dat gevoel hardnekkiger maken. Ik geef een voorbeeld. Er is een milieutaks op het lozen van afvalwater waarbij de scholen worden beschouwd als particulier. Dat betekent dat ze die moeten betalen. Er wordt daarnaast een BTW-verlaging ingevoerd voor het renoveren van oudere gebouwen waar particulieren van kunnen genieten, alleen vallen scholen dan onder de noemer niet-particulier. U beseft met mij dat op die manier dat subjectieve gevoel bestaansrecht verwerft.

Gaat u akkoord met de vaststelling dat er onvoldoende administratieve ondersteuning is voor de lagere scholen? Zo ja, hoe denkt u over dat probleem? Kan het apart worden aangepakt of maakt het veeleer deel uit van een algemeen pakket maatregelen dat tot doel heeft het basisonderwijs

extra te ondersteunen? Er is natuurlijk nood aan onderhoudspersoneel, aan pedagogisch-didactische begeleiding en ondersteuning bij de vernieuwingen die zich voordoen. Welk statuut hebben scholen? Zijn ze particulier of niet-particulier?

De voorzitter : De heer De Meyer heeft het woord.

De heer Jos De Meyer : Mijnheer de voorzitter, ik ben erg blij met de vraag van de heer De Cock. Hij wijst op een problematiek waar we ook in het verleden al meermaals aandacht voor hebben gevraagd. Er zijn twee mogelijkheden. Ofwel grijpen we de begrotingscontrole aan ofwel dienen we samen een voorstel van resolutie in om aan de regering bijkomende middelen te vragen.

De voorzitter : De heer Martens heeft het woord.

De heer Luc Martens : De heer De Cock uit een zorg die bij veel collega's leeft. Het zou nuttig zijn om een inventaris op te maken van verplichtingen met belangrijke budgettaire weerslag die aan de scholen worden opgelegd. De verhoudingen daarbij zijn vaak erg onduidelijk.

Men kan in meer middelen voorzien via de begrotingscontrole. Een voorstel van resolutie zal hetzelfde resultaat hebben. We kunnen vragen om scholen van een aantal zaken vrij te stellen. Dat gebeurde in een aantal dossiers in het verleden ook al, zoals met de repro-rechten. Er werd daarbij een andere taxatie gehanteerd voor bibliotheken en scholen dan voor particulieren. Er kan worden onderzocht of ook hier een gereduceerde bijdrage of vrijstelling kan worden gerealiseerd. Nu dreigt het gevaar dat een aantal bijkomende taksen en verplichtingen ertoe zal leiden dat men meer zal uitgeven dan men ontvangt.

De voorzitter : Tijdens de begrotingsbesprekingen is ook al gevraagd naar een inventaris. Ik denk dat zo'n inventaris nuttig kan zijn.

Minister Vanderpoorten heeft het woord.

Minister Marleen Vanderpoorten : Mijnheer de voorzitter, geachte collega's, ik vind het erg sympathiek dat de heer De Meyer zegt dat hij het probleem vroeger al heeft aangekaart. Hij had het toen niet alleen moeten aankaarten, maar ook moeten oplossen.

De heer Luc Martens : Hoe lang wil de minister dat soort van antwoorden nog geven? Wil ze daar tot aan het einde van de zittingsperiode mee doorgaan?

Minister Marleen Vanderpoorten : Ik ga daar toch nog wel even mee door.

De heer Luc Martens : In dat geval zullen we zelf ook enkele wapens zoeken om u van antwoord te dienen. Het is gewoon belachelijk.

De heer Jos De Meyer : Mevrouw Vanderpoorten is toch al langer dan enkele dagen minister ? Zij had toch ook al het een en het ander kunnen oplossen ?

Minister Marleen Vanderpoorten : Humor is hier blijkbaar ver te zoeken.

Elke school heeft goede administratieve ondersteuning nodig. Op dit ogenblik gebeurt de administratie van het basisonderwijs door de directie van de scholen en door administratief personeel, aangeworven met een GECO-statuuut. In een aantal scholen worden ook personeelsleden ingeschakeld die ter beschikking zijn gesteld en voor wie in het eigen ambt geen reffectatie is gevonden. De toekenning van personeelsleden die men kan inzetten voor administratieve ondersteuning gebeurt aan de hand van twee omzendbrieven van 1997. De toekenning gebeurt op basis van het aantal leerlingen per school. In het gemeenschapsonderwijs houdt ook een beperkt aantal personeelsleden van het administratief personeel zich met deze taken bezig.

Ik ben mij bewust van het feit dat de administratieve omkadering van de scholen van het basisonderwijs onvoldoende is. Dit is historisch zo gegroeid. De basisscholen worden ook steeds meer geconfronteerd met tal van nieuwe problemen en regelgevingen, die soms de onderwijssector overstijgen. Het is absoluut noodzakelijk dat de scholen beschikken over voldoende en goed opgeleid personeel voor het uitoefenen van administratieve taken.

Ten gevolge van de Tivoli-akkoorden zijn de afgelopen jaren de werkingsmiddelen van de basisscholen gevoelig opgetrokken. Ze mogen de bijkomende financiële middelen gebruiken voor beleidsondersteuning. Ingevolge CAO V worden voor de begrotingsjaren 2001 en 2002 de werkingsmiddelen voor het basisonderwijs telkens met 250 miljoen frank verhoogd voor het in dienst nemen van extra administratief en beleidsondersteunend personeel. In CAO V is ook expliciet opgenomen dat er werk zal worden gemaakt van de regularisatie van de GECO's. Momenteel worden de werkgelegenheidsprogramma's waarvoor GECO's aan de slag zijn onderzocht op hun doelmatigheid. Het is de

bedoeling te voorzien in reguliere tewerkstelling voor structurele taken.

Er zijn dus al een aantal stappen gezet om de administratieve ondersteuning van het basisonderwijs te versterken. Zoals u ben ik van oordeel dat een kwaliteitsvolle invulling van de administratieve ondersteuning de volgende jaren vooral moet passen in een algemeen pakket van maatregelen. Schooloverschrijdende permanente kernen zouden kunnen instaan voor de administratieve en logistieke ondersteuning van een aantal basisscholen. Dat zal de efficiëntie en bundeling van de knowhow ten goede komen. Mijn administratie bereidt de oprichting van die permanente kernen voor.

Uw derde vraag verwoordt wellicht de wens dat de scholen rechtlijnig worden behandeld. Ik deel uw bezorgdheid over de bijkomende lasten van allerlei specifieke regelgeving voor de scholen. In het kader van een geïntegreerd beleid moeten we erover waken dat men bij het nemen van beslissingen en het opstellen van regelgeving oog moet hebben voor de gevolgen voor alle betrokken partijen. In dit geval gaat het over regelgeving vanuit andere sectoren en departementen. Dit betekent ook dat men de financiële implicaties moet berekenen en dat men bij de afweging van de opportuniteit van een bepaalde regelgeving de financiële draagkracht van scholen moet betrekken.

De voorzitter : Dat zou dan een soort van schooleffectenrapport zijn.

Minister Marleen Vanderpoorten : Inderdaad.

De voorzitter : De heer De Cock heeft het woord.

De heer Dirk De Cock : Ik wil allereerst stellen dat de minister mijn volledig vertrouwen geniet. Mijn vraag is dan ook niet als kritiek maar wel als incentive bedoeld. Ik ben trouwens aangenaam verrast door de bezorgde mensen die zich bij mijn vraag hebben aangesloten. Ik ben overtuigd van hun zuivere bedoelingen.

Als de commissie akkoord gaat met de woorden van de minister, moeten we erkennen dat er in de basisscholen een klein tekort aan ondersteuning is. Dit probleem moet worden opgelost, liefst als onderdeel van een algemeen opbouwend en ondersteunend maatregelenpakket voor de basisscholen.

De minister heeft tevens verklaard dat er werk wordt gemaakt van de regularisatie van het GECO-personeel. Het is blijkbaar de bedoeling om de structurele ambten in een vorm van regulie-

De Cock

re tewerkstelling om te buigen. Dit lijkt me een stap in de goede richting. Bovendien zal men dan vlotter tot vervanging kunnen overgaan bij ziekte of bij zwangerschap.

De Tivoli-akkoorden zijn ook een stap in de goede richting. Bij de besprekingen van CAO V is al uitgebreid aandacht besteed aan dit probleem. We zijn ons allemaal bewust van het feit dat het aantal administratieve personeelsleden momenteel te laag ligt. Ik heb uit het antwoord van de minister afgeleid dat ze mijn bezorgdheid deelt en bereid is om hier iets aan te doen. Ik vind het tevens positief dat de minister wil evolueren in de richting van een rechtlijnige behandeling van de scholen. Ze heeft dit geplaatst in het kader van het integraal besturen.

De voorzitter : De heer Martens heeft het woord.

De heer Luc Martens : Een rechtlijnige behandeling impliceert dat men op een bepaald ogenblik ook rekening zal moeten houden met de sociale voordelen die op het niveau van het gesubsidieerd officieel onderwijs welig tieren. We moeten een krachtige lijn ontwikkelen.

Zelfs na de objectivering en de kwantificering van de verschillen zullen bepaalde anomalieën vragen blijven oproepen. Een van de grootste vragen zal ongetwijfeld de bijkomende subsidiestroom vanuit de gemeenten en de provincies betreffen. We moeten de moed hebben om in te grijpen. Dit oneigenlijk gebruik van overheidsmiddelen schept immers een ongezonde concurrentiepositie.

Ik vraag enkel dat men de nodige moed toont. Indien men iets kan realiseren, moet men dit ook doen. Wat het schoolzwemmen betreft is dat alvast niet gebeurd.

De voorzitter : Minister Vanderpoorten heeft het woord.

Minister Marleen Vanderpoorten : Mijnheer Martens, ik denk dat we deze discussie op een ander ogenblik moeten voeren. We zullen daartoe ongetwijfeld de kans krijgen bij de bespreking van het Mozaïekdecreet.

Hoewel we dit probleem moeten oplossen, mogen we ook de autonomie van de gemeenten niet uit het oog verliezen. Ik wil deze interessante discussie echter nu nog niet voeren. Aangezien de scholen dit ook als een onrechtvaardige situatie ervaren,

zullen zij ongetwijfeld ook de nodige vragen stellen.

De heer Luc Martens : Ik heb alle vertrouwen in de objectivering. Ik heb tot op heden geen redenen tot wantrouwen gevonden. Deze objectivering moet ons een goed zicht schenken op de gemeentelijke situaties. Via de bestaande contacten is dit momenteel niet zo makkelijk.

Wat de inzet van het onderhoudspersoneel betreft, beschikken vrije instellingen en het gemeenschaps-onderwijs over duidelijk gedefinieerd onderhoudspersoneel met een duidelijk hieraan verbonden personeelskost. In de gemeentelijke scholen is dit niet het geval. Vaak gaat het om gemeentepersoneel dat de facto voor het scholenonderhoud instaat. Aangezien het hier allerminst om marginale kosten gaat, moeten we ze zichtbaar maken.

De voorzitter : Ik wil dit debat niet verder open trekken. Dat is immers niet de bedoeling van een vraag om uitleg.

Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer André Van Nieuwkerke tot mevrouw Marleen Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming, over GECO- en DAC-projecten in het onderwijs

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Van Nieuwkerke tot mevrouw Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming, over GECO- en DAC-projecten in het onderwijs.

De heer Van Nieuwkerke heeft het woord.

De heer André Van Nieuwkerke : Mijnheer de voorzitter, het is algemeen bekend dat in het onderwijs heel wat GECO- en DAC-projecten lopen. Het omzetten van die nepstatuten in een vorm van reguliere tewerkstelling is een herwaarderingsoperatie van formaat. Het gaat hier immers om honderden mensen, die vaak al meer dan tien jaar dezelfde functie uitoefenen.

De GECO's worden op alle niveaus als absoluut noodzakelijk voor het functioneren van de dienst ervaren. Mijns inziens is dit de reden waarom heel wat mensen in een GECO-statuut willen blijven werken. Zij willen een functie die elke dag haar in-

Van Nieuwkerke

houdelijke zinvolheid en noodzakelijkheid bewijst, niet vrijwillig verlaten. Zij verkiezen werkzekerheid voor een heel schooljaar boven een tijdelijke functie van enkele weken of maanden.

Men zegt soms dat GECO's steeds voor de gemakkelijkste oplossing kiezen. Mijns inziens is dit een verkeerde voorstelling van de feiten. De GECO's worden als noodzakelijk ervaren, maar bouwen geen anciënniteit op met het oog op een vaste benoeming of een tijdelijke aanstelling van doorlopende duur. In bepaalde functies zijn wel summiere regularisaties doorgevoerd. Ik denk daarbij bijvoorbeeld aan het CLB, de onderwijsvoorrang en het deeltijds secundair onderwijs. Dit werd mogelijk gemaakt door onder meer de onderwijsdecreten II en III.

Bij summiere regularisaties worden allerhande discriminaties vastgesteld. Bij de rangschikking stelt men bijvoorbeeld vast dat in de eerste categorie de vastbenoemden zitten, in de tweede categorie de tijdelijken en in de derde de nepstatuten. Niet iedereen wordt daarbij over dezelfde kam geschoren. Iemand die bijvoorbeeld 5.000 dagen heeft gepresteerd, wordt dan gelijkgesteld met iemand die er maar 720 heeft gepresteerd. Of mensen die al vijftien jaar dezelfde functie bekleden, worden gelijkgesteld met iemand die deze functie pas sinds twee jaar uitoefent. Daarom pleit ik voor een sterk sociaal overleg. Ik weet niet hoe sterk die mensen zich organiseren, maar toch vind ik dat we op een degelijke manier rekening moeten houden met deze toestanden.

Het gaat hier dus om extra personeel, zowel administratief als pedagogisch, dat buiten het kader tewerkgesteld is. In het huidige regeerakkoord is er sprake van regularisatie van de bestaande nepstatuten.

Graag had ik dienaangaande aan de minister de volgende vragen willen stellen.

Over hoeveel mensen gaat het hier precies? Ikzelf schat hun aantal op circa 3.000.

Kunt u mij zeggen wat de stand van zaken is in verband met die regularisatie? Denkt u dat deze nog binnen de huidige legislatuur kan worden verwezenlijkt? Hoe worden de besprekingen opgevat? Betekent de regularisatie ook een uitbreiding van het organiek kader? De projecten hebben immers hun deugdelijkheid en duurzaamheid bewezen.

Komt bij de regularisatie de subsidie door het Vlaams ministerie van Tewerkstelling, die tot 80 of 90 percent kan oplopen, terecht bij de scholengroepen of scholengemeenschappen waar de projecten lopen?

Hoe zit het met de anciënniteitsopbouw in het licht van een vaste benoeming?

De voorzitter : De heer Moreau heeft het woord.

De heer André Moreau : Dat de kans bestaat dat mensen met een nepstatuut in de reguliere tewerkstelling worden opgenomen, is natuurlijk een goede zaak waar ik volledig achter sta.

Toch wil ik nu reeds aan de toekomstige kandidaat-ministers – waarbij ik me in de eerste plaats tot de heer Martens richt – vragen uit het verleden de nodige lessen te trekken. Stop met ons op te zadelen met nepstatuten en tekorten op te vullen met mensen die daartoe eigenlijk niet gekwalificeerd zijn. Het is toch maar normaal dat allen die in het onderwijs terechtkomen, een minimum aan pedagogische scholing moeten hebben. Is dat niet het geval, dan dienen ze volgens mij uit het onderwijs weggehouden te worden.

De voorzitter : De heer De Meyer heeft het woord.

De heer Jos De Meyer : Mevrouw de minister, het zal u niet verbazen dat ik mij bij deze vraag aansluit vermits ook ik over deze problematiek ongeveer een jaar geleden reeds een vraag aan u heb gesteld. Ik heb toen van u heel wat cijfers gekregen en u hebt zich toen geëngageerd om hierover op vrij korte termijn met minister Landuyt een gesprek te voeren en na te gaan wat de verdere concrete mogelijkheden voor het onderwijs zijn.

Ik ben de heer Van Nieuwkerke dan ook dankbaar dat hij deze vraag heeft hernomen en ik kijk uw antwoord over de vorderingen in dit dossier met belangstelling tegemoet.

De voorzitter : De heer Martens heeft het woord.

De heer Luc Martens : Ik wil de heer Moreau er even aan herinneren dat de DAC- en GECO-problematiek haar eigen geschiedenis heeft. De invoering van die stelsels moet worden gezien in het licht van de problematiek van toetreding tot de arbeidsmarkt en is gegroeid vanuit bepaalde tewerkstellingsprogramma's die niet eens echt Vlaams waren, maar waarin Vlaanderen wel geparticipeerd heeft.

Martens

Het is pas in de vorige legislatuur dat het debat op gang is gekomen om een en ander aan de gemeenschappen en gewesten over te dragen. Dit zijn moeilijke discussies omdat het over territoriumverdeling gaat. Er zijn ook budgettaire consequenties aan verbonden. Ik ben hier in de welzijnssector ook mee geconfronteerd. Minister Vogels heeft reeds een aantal stappen genomen. Sommige stappen worden niet gezet omdat ze budgettair te zwaar wegen. Verder zijn er verworven posities. De verdeling gebeurde in het verleden behoorlijk arbitrair, omdat ze niet vanuit het Vlaamse niveau maar vanuit Arbeid en Tewerkstelling werd doorgevoerd.

Deze mensen zijn de gevangene van een bepaald statuut geworden, dat toen welkom was maar te lang heeft geduurd. Ik wil me niet uitspreken over de kwalificaties van deze mensen. Dit zou hen onrecht aandoen.

De voorzitter : Minister Marleen Vanderpoorten heeft het woord.

Minister Marleen Vanderpoorten : Ik ben de heer Martens dankbaar voor het stukje geschiedenis dat hij hier naar voren heeft gebracht. Het is in dit dossier een belangrijk uitgangspunt en komt steeds weer ter sprake. De betrokkenen bevinden zich nu in een veel minder interessante positie dan vroeger. Er zijn twee groepen van personeelsleden, namelijk de gesubsidieerde contractuelen en degenen die met een DAC-contract zijn tewerkgesteld.

Uit een recente studie van december 2000 blijkt dat in de sector onderwijs 1.895 personeelsleden als GECO waren tewerkgesteld. Dit betekent, omgerekend naar voltijdse betrekkingen, 1.139 jobs. De grote meerderheid van deze personeelsleden, 1.590, zijn tewerkgesteld als administratief personeel. De anderen nemen functies op als onderwijzer, paramedische personeel, hulppersoneel of personeel van een CLB. De wedden van deze personeelsleden worden door het departement Onderwijs betaald. Een onderdeel hiervan wordt gerecupereerd.

Uit informatie van het ministerie van Tewerkstelling blijkt dat 204 voltijdse betrekkingen worden uitgeoefend door personeelsleden met een DAC-contract. De overeenkomsten daaromtrent worden door dat ministerie rechtstreeks afgesloten met een aantal VZW's, die op het vlak van onderwijs werkzaam zijn. Het betreft hier vooral onderhoudspersoneel van de vrije internaten.

In CAO V is expliciet ingeschreven dat op aangeven van en in nauwe samenwerking met het ministerie van Tewerkstelling, werk wordt gemaakt van de regularisatie van de GECO- en DAC-projecten. In een eerste fase zullen de DAC'ers, en in een tweede de GECO's, aan bod komen.

In de eerste fase wordt onderzocht of de DAC'ers die in deze VZW's zijn tewerkgesteld, ten laste van het departement Onderwijs vallen, gezien de overeenkomsten werden afgesloten tussen de voornoemde VZW's en het ministerie van Tewerkstelling. Het is alleszins de bedoeling de ambten structureel in reguliere tewerkstelling om te zetten. Zoals blijkt uit mijn antwoord op uw eerste vraag, gaat het om verschillende personeelscategorieën waarvan de grootste groep tot het administratief en onderwijzend personeel behoort. Regularisatie houdt niet automatisch een uitbreiding van het kader in. Wel wordt gedacht om, in uitvoering van CAO V, het administratief personeel bijvoorbeeld in de te creëren administratieve en ondersteunende kernen in het basisonderwijs onder te brengen.

In geval van regularisatie worden de trekkingsrechten overgedragen aan de inhoudelijk bevoegde minister. Intern zal voor alle personeelscategorieën nog worden uitgemaakt op welke wijze de beschikbare functie optimaal kan worden toegekend.

De aspecten van anciënniteitsopbouw en de mogelijkheid tot vaste benoeming zullen op een later tijdstip aan bod moeten komen.

We worden dagelijks met deze problemen geconfronteerd, maar kunnen die niet zelf volledig oplossen. Contacten met andere ministers zijn noodzakelijk. Wij dringen dan ook aan op een snelle regeling.

De voorzitter : De heer Van Nieuwkerke heeft het woord.

De heer André Van Nieuwkerke : Ik dank de minister voor haar uitgebreid antwoord. Het is positief dat er werk van wordt gemaakt. Er is ongeduld op het terrein, wat begrijpelijk is. Ik zou er graag een bepaalde timing aan verbonden zien. Een perspectief zou opluchting brengen.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Luc Martens tot mevrouw Marleen Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming, over de beloofde bijkomende financiële middelen in het sociaal conflict met de onderwijsvakbonden naar aanleiding van de onderhandelingen inzake CAO VI

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Martens tot mevrouw Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming, over de beloofde bijkomende financiële middelen in het sociaal conflict met de onderwijsvakbonden naar aanleiding van de onderhandelingen inzake CAO VI.

De heer Martens heeft het woord.

De heer Luc Martens : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, wij volgen met veel belangstelling de onderhandelingen. Toen er sprake was van meer middelen, hadden we gehoopt in een constructief gesprek een oplossing voor het conflict te vinden. We stellen vast dat dit niet het geval is. De besprekingen zijn opnieuw gestokt en een nieuwe escalatie behoort tot de mogelijkheden. Niemand wenst dit of denkt dat het goed is voor de onderwijswereld. Men wil sereniteit en men wil vooral vertrouwen stellen in de minister. Men verwacht immers dat zij de belangen van het onderwijs krachtig zal verdedigen.

Ik kan natuurlijk alleen maar afgaan op wat in de pers verschijnt. De budgettaire planning voor CAO VI roept een aantal vragen op. Voor de periode waar de CAO betrekking op heeft, voorziet men in 2,5 miljard frank bijkomende middelen. Dat bedrag is zeker niet exuberant. Toen er in het verleden nog minder budgettaire mogelijkheden waren, werden dezelfde bedragen vrijgemaakt om sociale akkoorden af te sluiten. Een belangrijk deel van de factuur wordt gespreid over de volgende jaren. In die periode zal nog een nieuwe CAO moeten worden afgesloten voor 2003 en 2004. Dan zullen de besprekingen niet kunnen worden afgevoerd met het argument dat de vorige CAO nog in groei is. Het lijkt zelfs alsof een belangrijk deel van de budgettaire inspanning, namelijk 10 miljard frank, wordt verplaatst naar de periode waarin CAO VIII zou moeten worden onderhandeld en dat is in de volgende legislatuur. Dat is eigenaardig en ik wil weten welke ratio daarachter steekt.

Verder vinden we dat u te weinig naar voren komt. De minister-president gedraagt zich als een bemoeizieke schoonmoeder. De indruk ontstaat dat u geen minister van Onderwijs bent. Ik wil u daar niet mee kwetsen, maar dit is geen goede zaak. U

moet zich gedragen als een krachtig leider die het eerste en laatste woord heeft. Ik vind dit een bijzonder spijtige evolutie.

We hebben ook vragen bij de herkomst van de middelen. Komen ze al dan niet voort uit het Lambermont-bis-akkoord ? Er wordt aan de Volksunie gevraagd dat ze zich gedraagt en stopt met het kinderachtige geruzie. Ze moet het Lambermont-bis-akkoord goedkeuren om geloofwaardig te zijn, ook bij de leerkrachten, want dan zijn er meteen meer middelen. Dat valt mijns inziens nog af te wachten. Als de middelen niet voortkomen uit het Lambermont-bis-akkoord, waar komen ze dan wel vandaan ? Zal er een herschikking komen bij de begrotingscontrole ?

Een andere element is de loonstudie. Wat is de betekenis daar nu nog van ? Er is een ontkoppeling gebeurd tussen de lopende onderhandelingen en die studie. Ik hoop dat aan die studie niet zomaar middelen worden verpatst. Er moet iets positiefs mee gebeuren. Misschien wordt het tweede deel relevanter waar meer differentiatie wordt onderzocht.

De minister-president heeft gezegd dat er meer middelen komen voor de infrastructuur. Klopt dat ? Over hoeveel middelen gaat het ? Kunt u voorspellen wat het aandeel van onderwijs zal zijn op het einde van deze legislatuur ?

Welke rol heeft minister Stevaert gespeeld ? Ging het om een nuttige rol ? Ging het om een manoeuvre van de ACOD ? Wou men lonken naar Agalev om de socialistische regeringspartner jaloers te maken ? Ik neem aan dat gisteren wel een en het ander is bijgelegd. Enig inzicht in de rol van minister Stevaert zou me helpen om de toestand te beoordelen.

De voorzitter : Minister Vanderpoorten heeft het woord.

Minister Marleen Vanderpoorten : Mijnheer de voorzitter, geachte collega's, de loonstudie heeft de Vlaamse regering op 15 december 2000 gegend aan Hay Management Consultants. Die studie loopt zoals gepland uiteraard verder, en het eindrapport wordt eind maart afgeleverd. Deze loonstudie blijft relevant en zinvol. Een vergelijkende loonstudie die alle beloningselementen omvat, zal toelaten om de lonen voor de 20 tot 25 meest voorkomende functies in het onderwijs te vergelijken met vergelijkbare functies in andere sectoren en met de daar bestaande loonspanning. Dergelijke studie kan dienen om op korte termijn de onderhandelingen te

Vanderpoorten

stofferen, maar ook om een nieuw beloningsbeleid uit te werken. Zo'n beloningsbeleid is een belangrijk element in de implementatie van het human resourcesmanagement in onderwijsinstellingen. Op dit ogenblik lopen de bijkomende investeringen in onderwijs voor deze legislatuur op tot 47 miljard frank.

De heer Luc Martens : Is dat het cumulatieve bedrag ?

Minister Marleen Vanderpoorten : Dat is zo. Uw vraag is terecht, want de cijfers geven nogal eens aanleiding tot verwarring. Het is van belang om de uitgaven op kruissnelheid en de gecumuleerde uitgaven goed te onderscheiden.

De heer Luc Martens : Er is inderdaad een verschil tussen de jaarlijkse inspanning, het cumulatieve bedrag van 47 miljard frank – het totale bedrag van de inspanning in de periode van vijf jaar – en het bedrag op kruissnelheid – de inspanning tijdens het laatste jaar van de periode. Daarover mag geen verwarring ontstaan.

Minister Marleen Vanderpoorten : Vorige week heeft de Vlaamse regering beslist om daar nog 17 miljard frank aan toe te voegen ten bate van de werkdrukverlaging en een loonsverhoging. Op kruissnelheid betekent deze beslissing dat in 2005 10 miljard frank extra zal worden besteed. Voor die uitgaven zullen we redelijke evenwichten nastreven. De financiering van een en ander gebeurt met de globale middelen van de Vlaamse Gemeenschap. Daarin zitten ook de bijkomende middelen die voortvloeien uit het Lambermont-bis-akkoord. Het slagen van de CAO-besprekingen is van zeer groot belang voor het Vlaams onderwijs : daarover zijn we het eens. Ik wijs erop dat andere CAO's veel minder middelen voor het Vlaams onderwijs opbrachten, zowel in het eerste jaar van de implementatie als op kruissnelheid. Zo is CAO IV, die betrekking had op de periode 1997-1998, pas van toepassing op de periode 1999-2004. De gevolgen van die CAO laten zich pas goed voelen in 2003 en 2004.

De Vlaamse regering heeft de intentie om de veiligheid van de gebouweninfrastructuur te verbeteren. We denken niet alleen aan scholen, maar ook aan bejaardentehuizen, opvangcentra en dergelijke. Voor dit laatste verwijs ik onder meer naar de conclusies in de doorlichtingsrapporten van de onderwijsinspectie.

De heer Luc Martens : U hebt het over bejaardentehuizen. Normalerweise komt dan het VIPA op de proppen.

Minister Marleen Vanderpoorten : Ik geef dat enkel als voorbeeld. Er zijn terzake nog geen beslissingen genomen.

In het decreet van 21 december 2000 is een financieringsfonds opgericht waarnaar de begrotingsaldi op het einde van ieder begrotingsjaar worden getransfereerd. Die middelen worden tijdens de jaarlijkse begrotingscontrole toegewezen voor de schuldafbouw en voor eenmalige investeringen. Momenteel onderzoekt de Vlaamse regering op welke manier en in welke mate een deel van deze middelen kan worden gebruikt voor de verbetering van de infrastructuur. Deze middelen komen desgevallend bovenop de jaarlijkse, recurrente extra 2,1 miljard frank die al zijn opzij gelegd voor scholeninfrastructuur. Daarover is echter nog niets beslist.

De goedkeuring van het Lambermont-bis-akkoord zal het vrijmaken van bijkomende middelen voor het Vlaams onderwijs uiteraard sterk vergemakkelijken. In het belang van het onderwijs zou ik iedereen dan ook willen oproepen om zijn of haar medestanders hiervan te overtuigen.

De heer Martens heeft nog een aantal andere vragen gesteld. Sommige van deze vragen kan ik momenteel moeilijk beantwoorden. Deze onderwerpen komen namelijk ook aan bod in de meerjarenbegroting, waar de Vlaamse regering momenteel aan werkt.

Een aantal pertinente vragen betreffen dan weer de concrete onderhandelingsmaterie. Ik heb vorige week met de vakbonden vergaderd. Ze gingen niet akkoord met de voorstellen die ik heb gedaan. We hebben nu afgesproken dat de vakbonden volgende maandag een aantal eigen voorstellen indienen. Op die manier krijgen ze de kans om eigen accenten te leggen. In het kader van die onderhandelingen wil ik me nu over bepaalde zaken niet uitspreken. Ik ben er nog steeds van overtuigd dat we samen een oplossing kunnen vinden. Ik sta alleszins open voor de suggesties en alternatieven die de vakbonden volgende week kunnen aanbrengen. Ik heb momenteel veel vertrouwen in de goede afloop van de onderhandelingen.

De voorzitter : De heer Martens heeft het woord.

De heer Luc Martens : Mevrouw de minister, wat de infrastructuur betreft, is uw antwoord zeer dui-

Martens

delijk. Wat de rest van mijn vragen betreft, zijn uw antwoorden helemaal niet duidelijk.

Mevrouw de minister, u wilt zich over bepaalde zaken niet uitspreken omdat u de onderhandelingen niet wilt schaden. Voor een stijlverandering zou ik nog enig begrip kunnen opbrengen. Ik heb onlangs in de pers gelezen dat iemand van uw kabinet zich ergert aan het feit dat de vakbonden naar de pers zijn gestapt terwijl ze uw kabinet tevoren net hetzelfde hebben verweten. Misschien zijn beide partijen nu wijzer geworden. Indien uw stilzwijgen het vinden van een oplossing makkelijker zou maken, zou ik ermee kunnen leven.

Iedereen weet echter dat de vakbonden momenteel niet akkoord gaan met de voorgestelde 2,5 miljard frank. Hun voorstellen zullen mijns inziens dan ook een grotere budgettaire impact hebben. De vakbonden willen de 3 percent loonsverhoging realiseren. Ze willen bovendien dat er op het niveau van de leraar iets aan de werkdruk wordt gedaan. Deze aanpassingen moeten voelbaar zijn voor de leerkrachten.

In de aanloop naar de betogingen hebben de vakbonden erop gewezen dat de voorgestelde inspanningen met betrekking tot de werkdruk niet volstaan. Indien men deze voorstellen uitsmeert over alle scholen en gegadigden bekomt men resultaten die op het terrein niet invulbaar of niet voelbaar zijn. Men moet een betere oplossing vinden. De leerkrachten moeten ervaren dat er daadwerkelijk iets verandert.

De vakbonden kunnen hun eigen voorstellen indienen. Iedereen weet echter dat die voorstellen het budgettaire probleem niet zullen oplossen. Deze voorstellen zullen immers onvermijdelijk een zwaardere budgettaire impact hebben dan de huidige voorstellen. De minister heeft zelf verklaard dat ze al te grote veranderingen niet ziet zitten. Het conflict zal dan ook blijven bestaan.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Luc Martens tot mevrouw Marleen Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming, over de toegang tot het beroep van accountant en belastingconsulent

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Martens tot mevrouw Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming, over de toegang tot het beroep van accountant en belastingconsulent.

De heer Martens heeft het woord.

De heer Luc Martens : Mijnheer de voorzitter, ik heb een noodkreet van de fiscale opleidingen opgevangen. Minister Picqué, bevoegd voor economie, werkt momenteel aan een ontwerp van KB dat de toegang tot het vrij beroep van accountant of belastingconsulent moet regelen.

De huidige praktijk kan bij de hogescholen en de universiteiten niet op veel enthousiasme rekenen. Deze instellingen leiden mensen op die later in deze sector willen werken. De kritiek op de huidige gang van zaken betreft de hele procedure.

De huidige procedure omvat drie luiken. Kandidaten moeten een examen afleggen, een stage doorlopen en vervolgens nog een praktijkexamen afleggen. Het momenteel geldende KB dateert van 1990 en voorziet in de mogelijkheid om vrijstelling op het theoretisch examen te verlenen. Het Instituut voor Accountants en Belastingconsulenten heeft tot op heden nog nooit een dergelijke vrijstelling gegeven.

Er zijn verschillende mogelijke oorzaken. Misschien heeft dit instituut in de praktijk vastgesteld dat de opleidingen dermate zwak zijn dat een bijkomende theoretische en praktische opleiding noodzakelijk is. Indien dit klopt, moeten de hogescholen en de universiteiten hier zelf de juiste conclusies uit kunnen trekken.

Met betrekking tot deze opleiding zijn in het verleden echter beroepsprofielen opgesteld. Deze profielen en de opleidingen zijn op elkaar afgestemd. Jonge mensen die zich op de arbeidsmarkt aandienen, moeten echter opnieuw examens afleggen. Bovendien moeten ze die examens vaak afleggen bij dezelfde professoren die hen aan de hogeschool of de universiteit hebben ondervraagd. Wie de samenstelling van de jury's bekijkt, zal steeds dezelfde namen zien opduiken. Wellicht gaat het hier om professoren die zich op deze manier een vergoeding laten uitbetalen. Ik neem aan dat ze dit niet doen voor een koude schotel of voor een belegd broodje. Hier zal wel een behoorlijke vergoeding tegenover staan.

De hogescholen en de universiteiten voelen zich geblameerd en vragen om meer duidelijkheid. Ze

Martens

willen dat de waarde van hun opleidingen wordt erkend. Het is mogelijk dat de opleidingen moeten worden bijgestuurd. Het is ook mogelijk dat de hele procedure opnieuw moet worden bekeken.

Mevrouw de minister, u moet het belang van het Vlaams onderwijs verdedigen. Ik vraag me dan ook af of u bij de voorbereidingen van het opstellen van dit nieuwe ontwerp van KB betrokken bent. Indien u hierbij betrokken bent, welk standpunt neemt u tijdens die voorbereidingen dan precies in? Indien dit niet het geval is, zult u dan stappen ondernemen of hebt u ondertussen reeds stappen ondernomen om daarbij betrokken te worden?

De voorzitter : De heer Van Baelen heeft het woord.

De heer Gilbert Van Baelen : Dit is een leuk voorbeeld van de strijd tussen de sector en het middenveld.

De heer Luc Martens : Kunt u dat eens uitleggen?

De heer Gilbert Van Baelen : Deze beroepsvereniging vertegenwoordigt ook de sector, namelijk de accountants en dergelijke meer, en treedt namens hen op. Maar tegelijkertijd bindt zij de strijd aan tegen dezelfde sector, iets waartegen deze sector zich verzet. Dit betekent dus dat de sector zich verzet tegen zijn eigen belangenorganisatie.

Ook in de beroepsvereniging zijn tal van universiteitsprofessoren en docenten van hogescholen betrokken partij.

De voorzitter : Minister Vanderpoorten heeft het woord.

Minister Marleen Vanderpoorten : De problematiek van de koppeling van het diploma van de fiscale opleidingen aan de rechtstreekse toegang tot de beroepsuitoefening en het betreffende ontwerp van koninklijk besluit zijn mij bekend. Ik weet dat de instellingen voor hoger onderwijs daaromtrent overleg plegen met de beroepsvereniging. Ik neem zelf echter niet deel aan dit overleg.

Ik heb op 27 november 2000 overleg gepleegd met een vertegenwoordiging van de Vlir en de Vlhora over de specifieke problematiek van de toegang tot de boekhoudkundige en fiscale beroepen en de gevolgen daarvan voor de professionele appreciatie van de diploma's. Ik ben van mening dat er een harmonisch evenwicht moet zijn tussen enerzijds

de desiderata van de beroepswereld inzake noodzakelijke competenties met het oog op de toegang tot de beroepsuitoefening, en anderzijds de erkenning door de beroepswereld van de competenties die de studenten hebben verworven tijdens hun opleiding. De beroepswereld is substantieel betrokken bij het concept en de invulling van de opleidingsprogramma's.

De hogeschoolopleidingen zijn opgebouwd vanuit beroepsprofielen en de daarvan afgeleide opleidingsprofielen. De beroepsprofielen zijn opgesteld in overleg met de beroepswereld. De hogescholen plegen geregeld overleg met de beroepswereld om de beroepsprofielen actueel te houden. De hogescholen en de universiteiten betrekken daarenboven deskundigen uit de sector bij hun processen van interne en van externe kwaliteitszorg. Ik acht het dan ook logisch dat de beroepswereld het diploma maximaal valideert met het oog op de rechtstreekse toegang tot beroepsuitoefening voor de afgestudeerden.

Ik heb dit standpunt meegedeeld aan de heer Gabriëls, federaal minister van Landbouw en Middenstand. Ik zal daarover met hem verder overleg plegen.

De voorzitter : De heer Martens heeft het woord.

De heer Luc Martens : Mevrouw de minister, uw appreciatie van het onderwijs is mijns inziens correct, maar ik kan mij niet van de indruk ontdoen dat in deze aangelegenheid een vorm van corporatisme meespeelt waarbij men probeert een schaarste op de markt te creëren en waarbij een vrij beperkte groep probeert de hele markt in te palmen zodat zijn inkomsten hoog blijven. Het gaat hier om een sector waarin een behoorlijke frank wordt verdiend. Hier wordt het spel van vraag en aanbod georganiseerd : met hoe minder men is, hoe meer geld men kan vragen. En met slechts een handjevol mensen kan men grote kantoren uit de grond stampen, want het is uiteindelijk enkel de eindverantwoordelijke die aan de eisen van de federatie moet voldoen.

Ik durf bij u aandringen op de nodige strijdbaarheid. Er zijn immers nog andere beroepen waar dit soort van corporatisme leeft of waar men dit tracht te ontwikkelen. Formeel gaat het uiteraard niet om een belangenconflict, maar het is wel een vorm van impliciet ingrijpen in het onderwijsbeleid. Als er een beroeps- en opleidingsprofiel bestaat waarmee de sector zelf akkoord gaat, dan kan die sector toch niet plotseling bijkomende toelatingseisen stellen?

Martens

Het is het een of het ander. Ofwel zijn de opleidingen niet bevredigend en moeten ze worden bijgestuurd, ofwel zijn ze wel bevredigend – en dat is de situatie de facto van vandaag die aansluit bij de afspraken – en moet men zich daar naar schikken. Er mag in dit verband zeker geen laksheid ontstaan. Het wordt de hoogste tijd komaf te maken met dat soort corporatisme. Onze fractie vraagt dan ook dat u in de gesprekken met minister Gabriëls en met minister Picqué blijk zou geven van de nodige assertiviteit.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

– De vergadering wordt gesloten om 11.41 uur.
